

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Aëris per imbrem beneficia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

CAPUT V.

Ventos, nubes, pluias, pruinas, grandines, lucem, & tenebras,
& quidquid, in aëre, mali speciem habet, ab hominibus
habere; ac Dei potentiam & aequita-
tem predicare.

I.

Atis dictum de aëre videri potest, postquam de tempesta-
tibus, in aëre natis, dictum est. Sed restant multa, in com-
pendio, percurrenda. Aër enim reciprocandi spiritus spa-
cium, non solum ad respirandum datus est, sed æquè etiam inter
morborum ac sanitatis causas refertur; & ut Seneca loquitur, ex
aëre omnis inconstantia tumultusq; est. Eo astuante, ait Plinius & con-
calescunt, astuant omnia, ex eo autem frigefacto nubila, grandines, prui-
na, imbres, procellæ, turbines, & plurima mortalium MALA. Verùm
de morbis, deque pestilitate, aëris infectione, ac perustis veneno
ventis, propagatâ, alius erit dicendi locus. Alios, cum Plinio, con-
tra frigus eius; contra calorem alios, alios contra alia queri audi-
mus. Quid tum? sunt, qui frigore delectentur; sunt qui capian-
tur calore; sunt, qui alterutro, sunt qui utroque, ad virtutem du-
rentur. De Lappis & Finnis Septentrionalibus scribit Zieglerus,
in Scandia, aëris eos frigidissimi libertate non gaudere tantum, sed
& iuari adeo, ut, quandocunque, in Sueciam, negotiorum causa,
veniunt, nunquam domos intrent, sed sub dio tantum versentur,
atque cubent pellibus inuoluti. Obesi, & alij quoque non obesi,
hieme, & dum bruma riget, sunt saniores: resque omnes frigido,
quam calido cælo diutius asseruantur.

II.

At ex aëre pruina descendit? Quid tum? descendit & ros, in tene-
ris pecori gratissimus herbis. In aëre spiritus procellarum? In aëre va-
pores, & ex ijs nubes; ex his pluuiæ, niues, grandines, si magis ma-
gisque constringantur? Quid tum? ibi est & officina fertilitatis:
inde imbres, velut per cribrum, guttatim terram irrigant; inde ni-
ues, semina, tanquam lanæ, per hiemem, contegunt. Et qui nescit,
quid sit pluuijs carere, Eliæ historiam legat, in qua inueniet has
minas & pœnas: *Viuit Dominus Deus Israël, in cuius conspectu slo,*
non erit, annis his, ros & pluuia. Alibi autem, inter beneficia, im-
bres

Tertullian.
I. contr. Va-
lentinian.
cap. 23.
Senec. 2. na-
tur. cap. 6.
Plinius lib. 2.
cap. 38.

Aristotel. lib.
Meteor. ca. 9.
10. 11. 12.

3. Reg. 17. 1.

bres numerantur, precibus à Numine impetranda. Si clausum fuerit calum, & non pluerit, propter peccata eorum, & orantes, in loco isto, pœnitentiam egerint nomini tuo, & a peccatis suis conuersi fuerint, propter afflictionem suam: exaudi eos, de celo, & dimitte peccata seruorum tuorum, & populi tui Israel: & ostende eis viam bonam, per quam ambulent; & da pluuiam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessione. Tria indicantur hic. Primò, pluuias suspendi, & claudi cœlum, propter peccata. Secundò hanc ipsam pœnam siccitatis esse mortalibus in medicinam, ea enim ad pœnitentiam adducuntur, & docentur, ex oculis imbres lacrymarum fundere, si velint, fundi imbres de celo. Tertiò, pluuias oratione & pœnitentia impetrandas, tanquam beneficium. Quare, alio loco, dicitur: Speciosa

3. Reg. 8. 35.

miser cordia Dei, in tempore tribulationis: quasi nubes pluuiæ in tempore siccitatis. Si pluuiæ beneficium est, quo modo malum? Si à DEO imbrium pincerna, vt Basilius Seleuciæ loquitur, quomodo, aut cur pincernæ irascimur, cum & Reges pocillatores suos ament, ac præmio afficiant? Et vel hinc agnoscant mortales, pluuiarum ac tempestatum, iustam illam causam, facilem, vincibilem, optimam.

Eccl. 35. 26.

Basil. Sel. 00
rat. 11.

Imò ex Elia discant, DEVM subinde Sanctis suis tradere habenas pluuiarum. Exemplum est recentissimum, in nostro Iosepho Anchietæ, qui aliquando iussit apparari reditum in crastinum. Erat tempestas turbida, densus imber, grauisq; ortus sub vespèram, nunquam cessauerat: & duraturus noctem totam videbatur. Obiecit ei comes: oportunam sane, Pater, tempestatem ad iter elegisti. Cui Iosephus: Vtinam tam sumus ipsi viri boni, quam de nobis Deo cura est; non enim tantum die crastino, imber molestus nobis nullus erit, sed ne nunc quidem, tempestate tanta, ullus est, quàm sumus cras iter facturi. Postero die iter manè ingressi, ad vicum S. Barnabæ, qui tribus inde distat leucis, quacunque inierunt via, tota, ad latitudinem triginta passuum solum siccum, ac nullo tentatū imbri, ad vicum vsq; inuenerunt, cum circa loca omnia no-
Eternâ pluuiâ maderent. At non omnium est hæc potestas. Vexantur pluuijs multi? ita est. Hoc hominis meruit præuaricatio. Si in originali iusticia mansisset, mansisset in Paradiso, quem locum fons, in quatuor flumina diuisus, non molesti imbres irrigassent. Eò hominem inuitauit, & posuit; sed inde, ob repudiatam gratiam, excludit. Faciant id homines, & DEVS contemptum suum ferat? Pe-

III.

Sebastian.
Beretar. li. 4.
vitæ Iosephi
Anchietæ.